

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1575 HATÁROZATA**(2018. augusztus 9.)****az egyes görög kaszinókra vonatkozóan Görögország által végrehajtott SA.28973 – C 16/2010. (korábbi NN 22/2010. és korábbi CP 318/2009.) számú intézkedésről***(az értesítés a C(2018) 5267. számú dokumentummal történt)***(Csak a görög nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a fent említett rendelkezéseknek megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

- (1) 2009. július 8-án a Consortium Loutraki SA – Club Hotel Loutraki SA ⁽²⁾ (a továbbiakban: a panaszos vagy a loutraki kaszinó) panaszt nyújtott be az Európai Bizottsághoz (a továbbiakban: a Bizottság) a kaszinók belépőjegyeire alkalmazott illetékek rendszeréről szóló görög jogszabály kapcsán, és azt állította, hogy e rendszer bizonyos kaszinóüzemeltetőknek nyújtott állami támogatásnak minősül. 2009. október 7-i e-mailjében a panaszos kifejtette, hogy nem tiltakozik személyazonosságának felfedése ellen. 2009. október 14-én a bizottsági szolgálatok találkoztak a panaszos képviselőjével. 2009. október 26-i levelében a panaszos további tényeket mutatott be panaszának alátámasztása érdekében.
- (2) 2009. október 21-én a Bizottság közölte a panaszt Görögországgal, és felkérte az ott felvetett problémák tisztázására. 2009. november 27-én Görögország válaszolt a Bizottságnak.
- (3) 2009. december 15-én a Bizottság továbbította Görögország válaszáat a panaszosnak. 2009. december 29-én a panaszos észrevételeket tett Görögország válaszára.
- (4) 2010. február 25-én, március 4-én és 23-án, továbbá április 13-án a Bizottság további információt kért Görögországtól, amelyre Görögország 2010. március 10-én, április 1-jén, illetve április 21-én válaszolt.
- (5) 2010. július 6-i határozatával (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) a Bizottság arról tájékoztatta Görögországot, hogy megindította az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 108. cikkének (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást a Görögország által végrehajtott intézkedés, konkrétan bizonyos kaszinók belépőjegyeire kivetett alacsonyabb adók (a továbbiakban: az intézkedés) kapcsán. Az eljárás megindításáról szóló határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽¹⁾, és felkérték a feleket észrevételeik megtételére.
- (6) 2010. augusztus 4-én a Bizottsághoz észrevételek érkeztek az eljárás megindításáról szóló határozatról az intézkedés két állítólagos kedvezményezettjétől, azaz a Mont Parnèstől ⁽³⁾ és a szaloniki kaszinótól ⁽⁴⁾.
- (7) 2010. október 6-i levelében a Bizottság kézhez vette Görögországnak az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit. 2010. október 12-én a görög hatóságok további információt nyújtottak be a vitatott intézkedésről.
- (8) 2010. október 8-i és 25-i levelében a panaszos megtette az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeit.

⁽¹⁾ HL C 235., 2010.8.31., 3. o.

⁽²⁾ Consortium – Loutraki S.A.- Club Hotel Casino Loutraki S.A. (Κοινπραξία Δ.Α.Ε.Τ.- Λουτρακι Α.Ε.- Κλαμπ Οτελ Λουτρακι Α.Ε.), Voukourestiou 11, Akti Poseidonos 48, Loutraki, Athén 10671, Görögország.

⁽³⁾ Casino Mont Parnès, „Elliniko Kasino Parnithas A.E.” részvénytársaság, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Görögország.

⁽⁴⁾ Szaloniki kaszinó, „Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristikí A.E.”, Agiou Konstantinou 49, 15124 Marousi Attikis, Görögország és 13. km Thessaloniki-Polygyrou Street, 55103 Szaloniki, Görögország.

- (9) 2010. október 29-én a Bizottság továbbította a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó észrevételeit a görög hatóságoknak. 2010. december 6-i levelükben a görög hatóságok benyújtották a harmadik személyek észrevételeivel kapcsolatos megjegyzéseiket.
- (10) 2011. május 24-én a Bizottság elfogadta a 2011/716/EU határozatot ⁽¹⁾ (a továbbiakban: a 2011. évi végső határozat), amelyben megállapította, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen, jogellenes állami támogatás, és elrendelte a támogatás visszatérítését.
- (11) A Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 3-án benyújtott kereseti kérelemmel a Görög Köztársaság megsemmisítés iránti keresetet indított a 2011. évi végső határozattal szemben (T-425/11. sz. ügy). Megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be még az Etaireia Akiniton Dimosiou AE (T-419/11. sz. ügy), a szaloniki kaszinó (T-635/11. sz. ügy), a Mont Parnès (T-14/12. sz. ügy) és az Athens Resort Casino AE Symmetochon (T-36/12. sz. ügy), amely a szaloniki kaszinó és a Mont Parnès részvényese.
- (12) A 2014. szeptember 11-i *Görögország kontra Bizottság* ítéletében, T-425/11, ⁽²⁾ (a továbbiakban: a 2014-es ítélet) a Törvényszék megsemmisítette a 2011. évi végső határozatot, miután megállapította, hogy a Bizottság nem tudta igazolni az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatás meglétét.
- (13) 2014. november 22-én a Bizottság fellebbezést nyújtott be a 2014-es ítélettel szemben. A C-530/14 P. számú Bizottság kontra *Görögország* ügyben hozott 2015. október 22-i végzésével ⁽³⁾, (a továbbiakban a 2015-ös végzés) a Bíróság elutasította a Bizottság fellebbezését, és helybenhagyta a 2014-es ítéletet. Ennek eredményeként a Törvényszék kimondta, hogy az Etaireia Akiniton Dimosiou AE, a Casino Thessaloniki, a Casino Mont Parnès és az Athens Resort Casino AE Symmetochon által a 2011. évi végső határozattal szemben benyújtott keresetek tárgyalanná váltak és nem szükséges róluk határozatot hozni.
- (14) Ebből következően a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az intézkedést, és új végső határozatot hoznia az ügyben.
- (15) 2017. április 14-én a Casino Loutraki új panaszt nyújtott be, amelyben arra kérte a Bizottságot, hogy fogadjon el új végső határozatot, amely megállapítja, hogy az intézkedés sérti az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdését és összeegyeztethetetlen a belső piaccal, és amely elrendeli a támogatás visszatérítését.
- (16) 2017. november 17-én a Bizottság közölte az új panaszt Görögországgal, és felkérte észrevételeinek megtételére. Görögország görög nyelvre történő fordítás iránti kérelmére válaszul a Bizottság 2017. december 20-án görög nyelven is megküldte a dokumentumokat. 2018. január 26-án Görögország válaszolt a Bizottságnak.

2. AZ ÉRINTETT INTÉZKEDÉS

2.1. Az intézkedés

- (17) Az értékelés tárgyát képező intézkedés a görögországi kaszinók belépőjegyeire kivetett illetékek 2012 novemberéig meglévő rendszere. E rendszer értelmében differenciált adót állapítottak meg a kaszinók belépőjegyeire aszerint, hogy a kaszinó állami vagy magántulajdonban állt-e.
- (18) 1995-től Görögországban valamennyi kaszinó köteles volt 15 EUR-s belépési díjat felszámolni minden egyes vendégével szemben. Ezt követően ezen összeg 80 %-át (12 EUR) be kellett fizetniük a görög államnak, mint belépőjegyek utáni adót. A fennmaradó 20 %-ot (3 EUR) megtarthatták, amely a jegyek kibocsátásának ellentételezésére és a kiadásai fedezésére szolgált.
- (19) A kaszinók által megállapított belépési díjak mértékét tekintve a gyakorlatban kivétel vonatkozott az állami tulajdonú kaszinókra (a továbbiakban: állami kaszinók) és a magántulajdonban álló szaloniki kaszinóra. E kaszinóknak 6 EUR-t kellett fizetniük az egyes beengedett vendégek után. Ezt követően ezen összeg 80 %-át (4,80 EUR) be kellett fizetniük a görög államnak, mint belépőjegyek utáni adót. A fennmaradó 20 %-ot (1,20 EUR) megtarthatták, amely a jegyek kibocsátásának ellentételezésére és a kiadásai fedezésére szolgált.

⁽¹⁾ A Bizottság határozata (2011. május 24.) a Görögország által egyes görög kaszinóknak nyújtott állami támogatásról C 16/10 (korábbi NN 22/10, korábbi CP 318/09) számú állami támogatás (HL L 285., 2011.11.1., 25. o.).

⁽²⁾ A Törvényszék 2014. szeptember 11-i ítélete, *Görög Köztársaság kontra Bizottság*, T-425/11, ECLI:EU:T:2014:768.

⁽³⁾ A Bíróság 2015. október 22-i végzése, *Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság*, C-530/14 P, ECLI:EU:C:2015:727.

- (20) Ezen intézkedés eredményeként a magán kaszinók beengedett vendégeként 12 EUR-t fizetnek meg az államnak, míg az állami kaszinók és a szaloniki kaszinó 4,80 EUR-t. A törvény azt is megengedi, hogy a kaszinók bizonyos körülmények között ingyenesen engedjék be vendégeiket, de ekkor is kötelesek az államnak megfizetni a 12 EUR, illetve a 4,80 EUR összegű adót beengedett vendégeként, noha nem szednek belépési díjat.

2.2. A vonatkozó nemzeti rendelkezések

- (21) A görög kaszinópiac 1994-es nyitását megelőzően Görögországban csak három kaszinó működött, a Casino Mont Parnès, Casino Corfu, és a Casino Rhodes. Abban az időben ezek a kaszinók állami vállalatok voltak, amelyek a Görög Nemzeti Idegenforgalmi Szervezet (EOT) állami tulajdonú szolgáltató klubjaiként üzemeltek ⁽¹⁾. Az e kaszinók által felszámított belépőjegyárakat az EOT főtítkárságának határozata ⁽²⁾ szabta meg 1 500 vagy 2 000 drachmában (megközelítőleg 4,50, illetve 6 EUR). Az euro 2002-es görögországi bevezetését követően 6 EUR lett az állami kaszinók hatósági belépési díja.
- (22) A görög kaszinópiacot 1994-ben nyitották meg a 2206/1994. törvény ⁽³⁾ elfogadásával, amikor hat újonnan létrejött magán kaszinó csatlakozott a három meglévő államihoz. A 2206/1994. törvény 2. cikkének (10) bekezdése szerint bizonyos területeken a kaszinók belépőjegyárát miniszteri határozat állapítja meg, amely egyben meghatározza azt a százalékos arányt is, amely a görög állam bevételének minősül. Az 1995. november 16-i miniszteri határozattal ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: az 1995. évi miniszteri határozat) a pénzügyminiszter előírta, hogy 1995. december 15-től a 2206/1994. törvény szerinti valamennyi kaszinóüzemeltetőnek ⁽⁵⁾ 5 000 drachma ⁽⁶⁾ (megközelítőleg 15 EUR) belépési díjat kell szednie. Az 1995. évi miniszteri határozat értelmében a kaszinó üzemeltetőinek a belépőjegy – az alkalmazandó héa-t is tartalmazó – árának 20 %-át kellett megtartaniuk a jegykiadás ellentételezéseként és költségeik fedezésére, a fennmaradó összeg pedig állami bevétel képezett ⁽⁷⁾. Az 1995. évi miniszteri határozat értelmében a kaszinók ingyenes belépést biztosíthattak bizonyos esetekben ⁽⁸⁾. A kaszinóknak azonban, függetlenül attól, hogy ekkor ténylegesen nem szedtek belépési díjat, a hatósági belépési díj 80 %-át be kellett fizetniük az államnak ⁽⁹⁾. Az 1995. évi miniszteri határozat értelmében a kaszinóknak az illetékeket havonta kellett befizetniük ⁽¹⁰⁾. Ezenkívül a miniszteri határozat 15 vagy 30 napos jegyek esetében bizonyos kedvezményekről rendelkezett ⁽¹¹⁾. Az euro 2002-es görögországi bevezetését követően 15 EUR lett a kaszinók belépőjegyének normál hatósági ára.

⁽¹⁾ A három kaszinó az EOT szolgáltató klubjaként működött a 1624/1951. törvény, a 4109/1960. rendelet és a 2160/1993. törvény alapján. Később a 2636/1998. és a 2837/2000. törvény értelmében az EOT, mint a korfui és a Mont Parnès-i kaszinók üzemeltetője helyét átvette a Görög Idegenforgalom-fejlesztési Vállalat (ETA), amelynek 100 %-os tulajdonosa a görög állam volt; a kaszinókat addig üzemeltette, amíg azok a 3139/2003. törvény értelmében működési engedélyt kaptak (a rodoszi kaszinót addig üzemeltette az EOT, amíg az 1996-ban működési engedélyt kapott).

⁽²⁾ Konkrétabban az EOT főtítkárságának a (1624/1951. törvény és a 4109/1960. rendelet értelmében) kiadott határozatai a következők: az 1991. november 21-i 535633. számú EOT határozat, amely a Mont Parnès esetében 2 000 drachmás belépőjegyárát rögzített; az 1992. március 24-i 508049. számú EOT határozat, amely a korfui és rodoszi kaszinó esetében 1 500 drachmás belépőjegyárát rögzített; és az 1997. november 24-i 532691. számú EOT határozat, amely a korfui kaszinó esetében 2 000 drachmára emelte a belépőjegyárát.

⁽³⁾ 2206/1994. törvény a kaszinók létesítéséről, megszervezéséről, működéséről és ellenőrzéséről, valamint más kérdésekről, Νόμος 2206, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 62 – 1994.4.20.

⁽⁴⁾ Υ.Α 1128269/1226/0015/ΠΟΑ.1292/1995.11.16. – ΦΕΚ 982/Β'/1995. miniszteri határozat.

⁽⁵⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (1) bekezdése: „1995. december 15-étől a kaszinóüzemeltetők (2206/1994. törvény) az alábbi bekezdések különös rendelkezései értelmében kötelesek belépőjegyet kibocsátani minden belépő személynek.”

⁽⁶⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (5) bekezdése: „Szerencsejáték-automatákat» és »asztali szerencsejátékokat» üzemeltető területre az egységes belépőjegyár ötezer (5 000) drachma”.

⁽⁷⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (7) bekezdésének első albekezdése kimondja a következőket: „A teljes jegyár húsz százaléka (20 %-a), az alkalmazandó áfát beleértve, a kaszinóvállalkozást illeti jegykibocsátási díjként, illetve a költségei fedezése érdekében; a fennmaradó összeg az állam illeték.”

⁽⁸⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (6) bekezdése kimondja a következőket: „Amennyiben reklámcélokból vagy társadalmi kötelezettség miatt a kaszinó ingyenes belépést biztosít, a kaszinónak egy »ingyenes jegy« feliratú jegyet kell kibocsátania egyedi sorozatszámú vagy az adóügyi hatóság által jóváhagyott pénztárgép speciális összesítője által megadott sorozatszámúval.”

⁽⁹⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (7) bekezdésének második albekezdése kimondja a következőket: „Ingyenes jegyek esetében az állami illetéket a jelen határozat 5. bekezdésében meghatározott, az adott napon érvényes jegyár alapján kell megfizetni.”

⁽¹⁰⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (10) bekezdésének első albekezdése kimondja a következőket: „Az állami illetékeket minden hónap tizedik napjáig kell befizetni az illetékes adóhivatalban az előző hónapban beszedett díjakról szóló kimutatás benyújtásával együtt.”

⁽¹¹⁾ Az 1995. évi miniszteri határozat (8) bekezdésének második albekezdése kimondja a következőket: „A (2)–(7) bekezdésre is figyelemmel, értelemszerűen, [a kaszinóüzemeltetők] kibocsáthatnak tizenöt, illetve harminc egymást követő napig vagy egy hónapig érvényes jegyeket. Az ilyen többnapos jegyekre árengedményt lehet adni az alábbiak szerint:

- A tizenöt napig érvényes jegyekre a tizenöt napos jegy teljes árának negyven százaléka (40 %-a). Amennyiben a jegyet egy két hetes időszakra bocsátják ki, a hónap utolsó két hete a hónap 16. napjától az utolsó napjáig tart.
- A harminc napig vagy egy hónapig érvényes jegyekre a harmincnapos jegy teljes árának ötven százaléka (50 %-a).

- (23) Noha a kaszinók üzemeltetésére főszabályként a 2206/1994. törvény és az 1995. évi miniszteri határozat irányadó, Mont Parnès, Korfu és Rodosz állami kaszinói mentesültek e törvény és határozat alkalmazása alól, amíg a Kaszinóbizottságtól meg nem kapták az engedélyt. Konkrétabban: a 2160/1993. törvény úgy rendelkezett, hogy ezek a kaszinók az EOT szolgáltató klubjaiként működnek a megfelelő EOT-rendelkezések, azaz a 1624/1951. törvény ⁽¹⁾, a 4109/1960. rendelet ⁽²⁾ és a 2160/1993. törvény ⁽³⁾ alapján. Ennek eredményeként a Mont Parnès, a korfui és a rodoszi kaszinó továbbra is a 6 EUR összegű belépési díjat alkalmazta.
- (24) Ezzel szemben minden, a 2206/1994. törvény elfogadását követően létesített új kaszinó az 1995. évi miniszteri határozatot végrehajtva 15 EUR-s árat állapított meg a belépőjegyekre, a szaloniki kaszinó kivételével. Noha 1995-ben jegyezték be és kaptak engedélyt a 2206/1994. törvény értelmében, a szaloniki kaszinó az állami kaszinókra irányadó, csökkentett 6 EUR-s belépési díjat alkalmazta 2012 novemberéig a 2687/1953. törvény ⁽⁴⁾ alapján, amelynek értelmében a külföldi befektetéssel alapított vállalkozások legalább olyan kedvező bánásmódban részesülnek, mint amely az ország más hasonló vállalkozásaira vonatkozik ⁽⁵⁾. Az a követelmény, hogy a belépőjegyek névértékének 80 %-át meg kell fizetnie az államnak, a szaloniki kaszinóra az engedélyének 1995-ös ⁽⁶⁾ kiadásától vonatkozott.
- (25) Görögország szerint a 2206/1994. törvény előtt létesített állami kaszinókra alkalmazandó különös rendelkezéseket az említett törvény és az 1995. évi miniszteri rendelet általános szabályai alóli kivételnek kell tekinteni. Ebből következően az 1995. évi miniszteri rendelet nem vonatkozott az állami kaszinókra, amíg meg nem kapták az engedélyüket a 2206/1994. törvény szerint, sem a szabványos, 15 EUR-s belépési díjat, sem az e díj 80 %-ának az állam részére történő megfizetését illetően. Ugyanakkor, mivel az állami kaszinók tekintetében a belépési díj kivételesen a 6 EUR-s szinten maradt az EOT már meglévő határozatai alapján, amelyeket olyan eltérést engedő, különös rendelkezéseknek kellett tekinteni (korábbi *lex specialis*), amelyekre a 2206/1994. törvény és az 1995. évi miniszteri határozat általános rendelkezései nem vonatkoznak, az állami kaszinók csak a 6 EUR 80 %-át fizették meg. Az EOT határozatait csak onnantól kezdve nem voltak alkalmazandók, hogy a kaszinók – privatizációjuk után – már nem álltak teljesen állami tulajdonban. Csak a privatizációjukat követően kezdték el e kaszinók is a belépőjegyekre irányadó szabványos, 15 EUR-s árat alkalmazni, és voltak kötelesek ezen összeg 80 %-át megfizetni illetékként az államnak.
- (26) A 2206/1994. törvény és az 1995. évi miniszteri határozat általános rendelkezései alóli további kivétel, amelyet a Mont Parnèsre alkalmaztak részleges privatizációját követően, a 3139/2003. törvényre alapult, amely kifejezetten kimondta, hogy a Mont Parnès belépőjegyeinek ára továbbra is 6 EUR marad.
- (27) 2000-ben a Mont Parnès és a korfui kaszinó üzemeltetését a teljes egészében állami tulajdonú Ellinika Touristika Akinita AE (ETA) vette át az EOT-tól. 2000 végétől addig, amíg e kaszinókat nem engedélyezték a 2206/1994. törvény szerint 2003-ban, az ETA – eleinte önkéntesen, majd a 2919/2001. törvény 24. cikke alapján – fokozatosan alkalmazkodni kezdett ⁽⁷⁾ a 2206/1994. törvényben a kaszinókra megállapított kötelezettségekhez, hogy előkészítse e két, korábban állami tulajdonú kaszinóklub teljeskörű engedélyezését és privatizálását. Ezen átmeneti időszakban az ETA a Mont Parnès és a korfui kaszinó által beszedett 6 EUR-s belépőjegyár után fizette meg a 80 %-ot az államnak. A Bizottság által szolgáltatott információ szerint nem adtak ki új miniszteri határozatot, és a korfui kaszinó továbbra is 6 EUR-s belépési díjat alkalmazott 2010. augusztusi ⁽⁸⁾ privatizációjáig, amikortól ez a díj 15 EUR lett.

⁽¹⁾ 1624/1951. törvény a Görög Idegenforgalmi Szervezet létrehozásáról szóló 1565/1950. törvény megerősítéséről, módosításáról és kiegészítéséről – Νόμος 1624, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 7 – 1951.1.8.

⁽²⁾ 4109/1960. rendelet a Görög Idegenforgalmi Szervezetre vonatkozó jogszabályok és egyes más rendelkezések módosításáról és kiegészítéséről, Νομοθετικό Διάταγμα 4109, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 153 – 1960.9.29.

⁽³⁾ 2160/1993. törvény az idegenforgalomról és más kérdésekről, Νόμος 2160, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 118 – 1993.7.19.

⁽⁴⁾ 2687/1953. törvény a külföldi tőke befektetéséről és védelméről, Νόμος 2687, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 317 – 1953.11.10.

⁽⁵⁾ A szaloniki kaszinó a Π.Α. 290/1995. elnöki rendelet (a Hyatt Regency Hotel and Tourism Enterprise külföldi tőkebefektetésének jóváhagyásáról, Προεδρικό Διάταγμα 290, Δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 163 – 1995.8.9.) értelmében részesült a 2687/1953. törvény biztosította kedvezményekből, mivel a rendelet e kaszinót a Mont Parnèshez és a korfui kaszinóhoz hasonlította.

⁽⁶⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (16), (17) és (18) preambulumbekzdését.

⁽⁷⁾ A Mont Parnès az Elliniko Kasino Parnithas A.E. (EKP) működtette, amely 2001-ben jött létre az ETA leányvállalataként és teljesen a görög állam irányítása alatt áll.

⁽⁸⁾ A görög hatóságok által a hivatalos vizsgálati eljárás során átadott információ szerint a korfui kaszinót 2010. augusztus 30-án privatizálták, a Corfu Hellenic Casino S.A. (EKK) teljes részvényitőkéjének egy nemzetközi ajánlati felhívást követően a tender nyertese, a Vivere Entertainment Commercial & Holding S.A. - Theros International Gaming INC által létrehozott V&T Corfu Casino S.A. számára történő eladása révén. Az EKK 2001-ben az ETA leányvállalataként jött létre.

- (28) A rodoszi kaszinó esetében a 2206/1994. törvény szerinti engedélyt 1996-ban adták ki ⁽¹⁾. A kaszinó ugyanakkor továbbra is csökkentett árat alkalmazott a belépőjegyekre egészen 1999-ig, és csak az 1999. áprilisi privatizációját követően állt át 15 EUR-ra.
- (29) 2012 novemberében Görögország új jogszabályt ⁽²⁾ vezetett be, amely egyenlő mértékű hatósági belépési díjat állapított meg valamennyi állami és magánkaszinóra; ez az összeg 6 EUR, amelynek 20 %-át (1,20 EUR) a kaszinók kötelesek megtartani a jegykiadás ellentételezéseként és költségeik fedezésére, a fennmaradó 80 %-ot (4,80 EUR) pedig állami illetékként havonta meg kell fizetniük az állam számára. Görögország megerősítette, hogy ez a jogszabály jelenleg is hatályban van.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA MELLETT SZÓLÓ OKOK

- (30) A Bizottság megindította az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében megállapított hivatalos vizsgálati eljárást, és kétségeit fejezte ki a több, konkrétan azonosított görögországi kaszinó javára biztosított diszkriminatív adóügyi bánásmóddal kapcsolatban; e kaszinók kedvezőbben adóznak, mint az ország többi kaszinója.
- (31) A Bizottság úgy tekintette, hogy a vitatott intézkedés eltért a kaszinókba történő belépés utáni illetékek szabványos szintjét megállapító általános görög jogszabályi rendelkezésektől, ezáltal javította a kedvezményezettek versenyhelyzetét.
- (32) A Bizottság észrevételei szerint a vitatott intézkedés bevételkiesést eredményez a görög államnál, és előnyben részesíti az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinókat. A görög hatóságok érveire válaszul, amelyek szerint a belépőjegyek alacsonyabb árának közvetlenül a vendégek a kedvezményezettjei, a Bizottság rámutatott arra, hogy a fogyasztóknak nyújtott támogatások állami támogatásnak minősülhetnek, amennyiben a támogatás azon múlik, hogy egy adott vállalkozás egy adott árúját vagy szolgáltatását vegyék igénybe ⁽³⁾.
- (33) A Bizottság azt is kifejtette, hogy az adómértéket nem az egyes kaszinók egyedi körülményei alapján határozták meg ⁽⁴⁾, és átmenetileg arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedés szelektív ⁽⁵⁾.
- (34) A Bizottság megállapította, hogy a vitatott intézkedés alkalmas arra, hogy torzítsa a görögországi kaszinók közötti, valamint az európai üzletszerzési piacon zajló versenyt. A Bizottság megjegyezte, hogy teljes mértékben tiszteltben tartja a tagállamok jogát arra, hogy a szerencsejátékok a területükön az uniós jogra is figyelemmel szabályozzák, de nem tudja elfogadni, hogy ezek az érvek megfosztják a szóban forgó intézkedést a versenyt vagy a tagállamok közötti kereskedelmet torzító hatásától. Az üzemeltetők az ágazatban gyakran nemzetközi szállodaláncok, amelyek beruházási döntését befolyásolhatja az intézkedés, és a kaszinók valóban vonzhatják a turistákat Görögországba. A Bizottság ezért azt állapította meg, hogy az intézkedés alkalmas volt arra, hogy torzítsa a versenyt és érintse a tagállamok közötti kereskedelmet ⁽⁶⁾.
- (35) A Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy az intézkedés jogellenes támogatás, mivel azt a görög hatóságok a Bizottság előzetes hozzájárulása nélkül hajtották végre, és ezért arra az akkor alkalmazandó eljárási rendelet (659/1999/EK tanácsi rendelet) ⁽⁷⁾ 15. cikke vonatkozott a visszatérítés tekintetében ⁽⁸⁾.
- (36) A Bizottság nem állapított meg olyan indokokat, amelyek alapján a vitatott intézkedést összeegyeztethetőnek lehetne tekinteni a belső piaccal, mivel azt a kedvezményezett kaszinóknak nyújtott jogellenes működési támogatásnak minősítették ⁽⁹⁾.
- (37) A Bizottság végül megjegyezte, hogy ha az azzal kapcsolatos kétségei, hogy az intézkedés összeegyeztethetetlen állami támogatást foglal magában, beigazolódnak, az eljárási rendelet 14. cikke (1) bekezdésének értelmében köteles lenne elrendelni, hogy Görögország vegye vissza a támogatást a kedvezményezettekétől, hacsak ez nem lenne ellentétes a jog valamely általános elvével ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Az 1996.5.29.-i T/633 miniszteri határozat értelmében.

⁽²⁾ 4093/2012. törvény, Kormányzati Közlöny I 222., 2012. november 12.

⁽³⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (19)–(23) preambulumbekendését.

⁽⁴⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (26), (27), (28) és (37) preambulumbekendését.

⁽⁵⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (24)–(29) preambulumbekendését.

⁽⁶⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (30), (31) és (32) preambulumbekendését.

⁽⁷⁾ A Tanács 659/1999/EK rendelete (1999. március 22.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

⁽⁸⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (34) és (35) preambulumbekendését.

⁽⁹⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (36), (37) és (38) preambulumbekendését.

⁽¹⁰⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (39) és (40) preambulumbekendését.

4. GÖRÖGORSZÁG ÉS AZ ÉRDEKELT HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (38) A hivatalos vizsgálati eljárás során a Bizottsághoz Görögországtól, a Mont Parnèstől, a szaloniki kaszinótól és a loutraki kaszinótól érkeztek észrevételek.

4.1. Görögország, a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó észrevételei

- (39) mivel a kedvezményezett Mont Parnès és szaloniki kaszinó képviselői által benyújtott észrevételek lényegében azonosak a görög hatóság által tett észrevételekkel, ezek összefoglalása együtt szerepel ebben a szakaszban.
- (40) Mind Görögország, mind a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó vitatja az állami támogatás meglétét azzal az indokkal, hogy az állam nem mondott le semmilyen bevételről, vagy ha le is mondott, a kaszinók semmilyen előnyhöz nem jutottak.
- (41) A görög hatóságok azzal érvelnek, hogy az ár differenciálása csak árszabályozási kérdés, mivel a kivetett adó a kibocsátott belépőjegyek ára megfelelő értékének egységes hányada.
- (42) A görög hatóságok szerint a belépőjegyek ára meghatározásának és az állam részére történő kifizetésnek nem az a célja, hogy növelje az állami bevételeket, hanem, hogy eltántorítsa az alacsony jövedelmű személyeket a szerencsejátéktól. Az, hogy a belépőjegyek egyúttal állami bevételt is keletkeztetnek, nem változtat az intézkedés ellenőrző jellegén. Ezért a görög hatóságok úgy tekintik, hogy a belépőjegyek árának a kaszinók játéktérbe belépő vendégekre történő terhelése egyoldalú közigazgatási ellenőrző intézkedés, amelynek ugyanakkor nincs adójellege, és nem lehet adóteherként kezelni az Államtanács (Görögország legfelsőbb bírósága) 4027/1998 ítélete értelmében.
- (43) A különböző kaszinók árai közötti különbséget illetően Görögország azzal érvel, hogy az egyes kaszinók eltérő és nem összehasonlítható gazdasági és szociális körülmények között működnek. A görög hatóságok kifejtik, hogy az árak közötti különbség közrendi okokból indokolt, ideértve azt is, hogy „az egyes kaszinókra vonatkozó feltételek indokolják azt a gyakorlatot és összhangban állnak azzal, hogy a nagy városközpontokhoz közel található kaszinókra más jegyárat állapítanak meg [...], mint a vidéki kaszinókra [...], ahol általában vidéki emberek élnek, akik többsége alacsonyabb jövedelemmel és iskolázottsággal rendelkezik, és nagyobb mértékben kell eltántorítani a szerencsejátéktól, mint a városi térségek lakóit”.
- (44) A panaszos (a loutraki kaszinó) azon észrevételére hogy a korfui kaszinó belépőjegyára 6 EUR-ról 15 EUR-ra emelkedett a 2010-es privatizációjakor, a görög hatóságok azt a választ adják, hogy Korfu szigetének távoli földrajzi elhelyezkedése az összes többi görög kaszinóhoz képest versenyhátrányt jelent számára (ezért a verseny nem torzul). A hatóságok azzal érvelnek továbbá, hogy a belépőjegyek árának feltétlenül elrettentőnek kell lennie Korfu lakosainak védelme érdekében, mivel a kaszinó üzemeltetésének a privatizációt követő változása következtében elkerülhetetlenül drasztikusan megnövekszik a nyitvatartási idő, a vonzerő, és általában bővül a tevékenység.
- (45) A görög hatóságok, továbbá a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó kifejti, hogy még ha előnyhöz is jutnának az alacsonyabb árat alkalmazó kaszinók (mivel több vendéget vonzanak), az állam ugyanezen az alapon nem esik el forrásoktól. Ezenfelül nem biztos, hogy magasabb jegyárakkal e kedvezményezettek több bevételt hoznának az államnak, ezért az állítólagos bevételkiesés elméleti. A görög hatóságok, valamint a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó rámutatnak arra, hogy az olcsóbb belépőjegyek előnyét a fogyasztók élvezik, és az árak az a hányada, amelyet a kaszinó megtarthat, magasabb összegű a 15 EUR-s belépőjegyet alkalmazó kaszinóknál, ami tehát náluk jelentkezik előnyként.
- (46) A görög hatóságok, valamint a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó fenntartják azt is, hogy a verseny, illetve a kereskedelem nem érintett, mivel minden kaszinó helyi piacot lát el. Vitatják a szerencsejátékoknak az eljárás megindításáról szóló határozatban említett más formáival fennálló versenyt, és megjegyzik, hogy az online szerencsejáték jelenleg illegális Görögországban.
- (47) A görög hatóságok, valamint a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó azt is állítják, hogy ha az az álláspont is születne, hogy a 6 EUR összegű csökkentett belépőjegyek befolyásolhatták vagy befolyásolhatják a külföldi vállalatok azon döntését, hogy befektessenek-e a görögországi kaszinóüzletágba, a külföldi vállalat még mindig hivatkozhatnak a 2687/1953. törvényre, mint tette azt a Hyatt Regency Hotels and Tourism (Thessaloniki) S.A. a szaloniki kaszinó esetében.

- (48) Ami a panaszos azon állítását illeti, hogy a kedvezményezettek ingyenes belépést is engedhetnek, és a 80 %-os hozzájárulást akkor is meg kell fizetni, ami a legegységesebben mutatja az intézkedés támogatás jellegét, a görög hatóságok azt állítják, hogy a gyakorlat „kivételes”, mivel a kaszinók ezzel azért élnek, hogy ingyenes belépést biztosítsanak (udvariasságból) főként VIP vagy híres vendégek számára, és mivel ez a gyakorlat ellentétes az adójoggal (2238/1994. törvény), minthogy a jegyár 80 %-ának saját forrásokból az állam részére történő megfizetésével kapcsolatos kiadás nem tekinthető termelési költségnek, ezért nem írható le a vállalat bevételeiből (ami jelentős adóterheknek tenné ki az e gyakorlatot alkalmazó vállalatot).
- (49) A görög hatóságok, valamint a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó a továbbiakban felhívják a Bizottság figyelmét a kaszinók közötti különbségekre, az egyes adóügyi/szabályozási intézkedések szempontjából. Így ezek a különbségek, amelyek állítólag a loutraki kaszinót (a panaszost) juttatják előnyhöz, ellensúlyozzák a kedvezményezettek által a belépőjegyek alacsonyabb árából eredően élvezett előnyöket. Az itt hivatkozott legfőbb intézkedés, hogy minden kaszinó az éves bruttó nyereségének adott hányadát az államnak fizeti meg, de a törvény értelmében ez a hányad alacsonyabb a loutraki kaszinó esetében, mint másoknál. Ezen a ponton ugyanakkor a Bizottság először is azt az észrevételt teszi, hogy a görög hatóságok, valamint a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó által hivatkozott más intézkedések, meglétük esetén, a loutraki kaszinó javára biztosított különálló támogatási intézkedéseknek minősülhetnek, ha az alkalmazandó uniós állami támogatási jog feltételei teljesülnek. Ezek az intézkedések mindenesetre nem azonosak az értékelés tárgyát képező intézkedésekkel, ezért ezekre e határozat nem terjed ki.
- (50) A görög hatóságok, valamint a Mont Parnès és a szaloniki kaszinó nem nyújtottak be észrevételeket a támogatás jogszerűségéről és összeegyeztethetőségéről.
- (51) A panaszos 2017. április 14-i új beadványára és különösen azon állítására válaszul, hogy a kedvezményezett kaszinók nagyobb vonzereje, amely az alacsonyabb belépési díjakból és az ingyenyjegyek kiterjedt gyakorlatából ered, eltérítette a keresletet és megnövelte az összbevételt, ezáltal előnyt nyújtott (lásd alább a (56) preambulumbekendést), a görög hatóságok kijelentik, hogy sem az alacsonyabb belépési díjak, sem az ingyenyjegyek nincsenek összefüggésben az érintett kaszinók összbevételének emelkedésével.

4.2. A loutraki kaszinó észrevételei

- (52) A loutraki kaszinó azzal érvel, hogy a nemzeti jogszabályi rendelkezések által biztosított intézkedés adóügyi megkülönböztetésnek minősül egyes kaszinók javára, amennyiben a kaszinók belépési díjainak 80 %-ában megállapított egységes illeték államnak történő megfizetésével kapcsolatos kötelezettség különböző adóalapokra, azaz az állam által megállapított különböző belépőjegyekre alkalmazandó. Minthogy a kedvezményezett kaszinók belépőjegyeinek ára jóval alacsonyabb más kaszinókéhoz képest (6 EUR a 15 EUR-val szemben), az állam bevételről esik el, ami állami támogatást jelent, az így keletkezett versenytorzulás fényében.
- (53) A loutraki kaszinó a továbbiakban azzal érvel, hogy az intézkedés objektíve nem indokolt, mivel a kedvezményezett kaszinók által alkalmazott olcsóbb belépőjegyek ténylegesen ellentétesek a társadalmi céllal és a kaszinók belépőjegyára meghatározásának indokaival és jellegzetességeivel, amint azt a görög Államtanács 4027/1998 ítélete kimondta. A loutraki kaszinó azt állítja, hogy észszerűen nem lehet azzal érvelni, hogy a közigazgatási ellenőrzés és a szociális védelem elérhető különböző árú belépőjegyekkel – az Athén városközpontjától mindössze körülbelül 20 km-re található Mont Parnès esetében 6 EUR-s jegyárral, míg az Athén városközpontjától 85 km-re található loutraki kaszinó esetében 15 EUR-s jegyárral, vagy például a Szaloniki városközpontjától mindössze körülbelül 8 km-re található szaloniki kaszinó esetében szintén 6 EUR-s jegyárral, szemben Szaloniki városközpontjától körülbelül 120 km-re található chalkidiki kaszinó esetében 15 EUR-s jegyárral.
- (54) A loutraki kaszinó megjegyzi, hogy noha Görögország korábban azzal érvelt, hogy a 6 EUR-s csökkentett belépőjegyár az egyes kedvezményezett kaszinók tekintetében fennálló sajátos körülményekre, főként az egyes kaszinók földrajzi elhelyezkedésére (amely meghatározó bizonyos gazdasági, társadalmi, demográfiai és más sajátosságokat) tekintettel indokolt, 2010 augusztusában a korfui kaszinó 15 EUR-ra állt át a privatizációjakor, anélkül, hogy magyarázatot adott volna arra, a fent említett sajátos körülmények a továbbiakban miért nem érvényesülnek.
- (55) A Görögország és a Mont Parnès által hivatkozott külön intézkedések, amelyek állítólag a loutraki kaszinónak kedveznek (főleg az, hogy a loutraki kaszinónak más kaszinókhoz képest az éves bruttó nyeresége alacsonyabb hányadát kell megfizetnie az állam számára), a loutraki kaszinó azt állítja, hogy a gyakorlatban ugyanazt az összeget fizette, mint a versenytársai, a hatóságokkal kötött külön megállapodás alapján.

- (56) A 2011. évi végső határozat Törvényszék általi megsemmisítését követő 2017. április 14-i új beadványában a loutraki kaszinó hangsúlyozta, hogy a szóban forgó intézkedés által nyújtott előny a kedvezményezett kaszinók nagyobb vonzerejében, továbbá a kedvezményezettek összjövedelmének ebből eredő emelkedésében rejlik. A loutraki kaszinó úgy látja, a Bizottságnak meg kell állapítania ezen előny meglétét, és új végső határozatot hoznia, amely szerint az érintett intézkedés ilyen előnyhöz juttatta a kedvezményezetteket, tekintettel a görög hatóságok által a 2011. évi végső határozatot megelőző eljárásban szolgáltatott valamennyi információra.
- (57) Ezenfelül a loutraki kaszinó azt állítja, hogy a kedvezményezett kaszinók ingyenjegy-kibocsátásának kiterjedt gyakorlata az előny független, harmadik eleme. Ezen elemmel összefüggésben a loutraki kaszinó felkéri a Bizottságot, hogy közöljön minden információt és bizonyítékot, amely annak megállapításához szükséges, hogy az ingyenjegyek adásának gyakorlata általános és kiterjedt gyakorlat volt, emellett túllépett az 1995. évi miniszteri határozat biztosította kivétel célkitűzésein.
- (58) A loutraki kaszinó azt állítja, hogy az intézkedés a többi állami támogatási kritériumnak is megfelel és nem egyeztethető össze a belső piaccal, ezért a Bizottságnak olyan új végső határozatot kell hoznia, amely szerint az intézkedést jogellenesen, az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdését megsértve léptették hatályba, és amely elrendeli az előny visszatérítését.

5. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

- (59) A EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzíja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Az említett rendelkezés értelmében vett támogatásnak minősítéshez az e rendelkezés szerinti minden feltételnek teljesülnie kell. Először is állami beavatkozásról vagy legalábbis állami forrásból történő beavatkozásról kell, hogy szó legyen. Másodszer, ennek a beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor a kedvezményezettje számára szelektív előnyt kell biztosítania. Negyedszer, torzítnia kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie ⁽¹⁾.
- (60) Ami a támogatás meglétét igazoló harmadik feltételt illeti, különbséget kell tenni az előny és a szelektivitás feltételei között annak biztosítása érdekében, hogy ne minősüljön minden, előnyt biztosító állami intézkedés (azaz amely javítja egy vállalkozás nettó pénzügyi helyzetét) állami támogatásnak, hanem csak azok, amelyek ezt az előnyt szelektíven, bizonyos vállalkozásoknak vagy vállalkozáskategóriáknak, vagy bizonyos gazdasági ágazatoknak nyújtják ⁽²⁾.
- (61) Az előny olyan gazdasági előny, amelyet egy adott vállalkozás rendes piaci körülmények között – azaz állami beavatkozás nélkül – nem szerzett volna meg ⁽³⁾. Csak az intézkedésnek az adott vállalkozásra gyakorolt hatása releváns, az állami beavatkozás oka és célja azonban nem ⁽⁴⁾. Ha egy vállalkozás pénzügyi helyzete a rendes piaci feltételektől eltérő feltételek mellett nyújtott állami beavatkozás eredményeképpen javul, minden esetben megállapítható az előny megléte. Ennek felmérése érdekében a vállalkozásnak az intézkedést követő pénzügyi helyzetét össze kell vetni azzal, hogy az intézkedés elmaradása esetén milyen pénzügyi helyzetben lett volna ⁽⁵⁾. Mivel csak az intézkedésnek a vállalkozásra gyakorolt hatása számít, lényegtelen, hogy az előny a vállalkozásra nézve kötelező, azaz azt nem kerülhette el, illetve nem tudta visszautasítani ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ A Bíróság 2016. december 21-i ítélete, Bizottság kontra World Duty Free Group, C-20/15 P és C-21/15 P egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2016:981, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁽²⁾ Lásd: a Bizottság kontra World Duty Free Group ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, 56. pont; a Bíróság 2013. július 18-i ítélete, P Oy, C-6/12, ECLI:EU:C:2013:525, 18. pont.

⁽³⁾ A Bíróság 1996. július 11-i ítélete, SFEI és társai, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60. pont; a Bíróság 1999. április 29-i ítélete, Spanyolország kontra Bizottság, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41. pont.

⁽⁴⁾ A Bíróság 1974. július 2-i ítélete, Olaszország kontra Bizottság, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13. pont.

⁽⁵⁾ A Bizottság 2004/339/EK határozata (2003. október 15.) az Olaszország által a RAI SpA javára végrehajtott intézkedésekről (HL L 119., 2004.4.23., 1. o.), (69) preambulumbekkezdés; Fennelly főtanácsnok Franciaország kontra Bizottság ügyre vonatkozó 1998. november 26-i indítványa, C-251/97, ECLI:EU:C:1998:572, 26. pont.

- (62) Nem játszik továbbá szerepet az intézkedés pontos formája sem annak megállapításakor, hogy az előnyhöz juttatja-e a vállalkozást ⁽¹⁾. Az állami támogatás fogalmát illetően nem csak a pozitív gazdasági előny biztosítása bír jelentőséggel: a gazdasági terhek alóli mentesítés szintén előnynek minősülhet. Ez utóbbi olyan átfogó kategória, amelybe a vállalkozás költségvetését rendszerint érintő valamennyi teher csökkentése beletartozik ⁽²⁾. Ideértendő minden olyan helyzet, amelyben a gazdasági szereplők mentesülnek a gazdasági tevékenységükkel járó bizonyos költségek alól ⁽³⁾.
- (63) A 2014-es ítéletben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a görögországi állami és magán kaszinókba történő belépésre kivetett differenciált adók nem minősültek olyan adócsökkentésnek az állami kaszinók javára, amely előnyt juttatott volna számukra az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében. A Törvényszék szerint: „a szóban forgó intézkedésből következik, hogy a kaszinók által a belépőjegyeik után, az államot megillető illeték címén ez utóbbinak befizetett összeg csak azon összeg százalékban kifejezett hányada, amelyet az egyes kaszinók belépődíj címén beszednek. Ennek folytán, [...] a vizsgált intézkedés nem felel meg az adóalap csökkentésének, mivel az egyes kaszinók által befizetendő összegek a kaszinó által ténylegesen beszedett belépődíjak összességének 80 %-ával egyeznek meg. [...] [M]ivel a valamennyi kaszinó által az államnak befizetett 80 %-os terhet azon összeg százalékos arányában számítják ki, amelyet az eladott jegyek után belépődíjként ténylegesen beszedtek” ⁽⁴⁾, „az a tény, hogy a vizsgált intézkedés hatásaként azok a kaszinók, amelyek esetében 6 eurós belépődíj alkalmazandó, alacsonyabb összegeket fizetnek be az állam részére, mint amelyeket azon kaszinók fizetnek be a részére, amelyek esetében 15 eurós belépődíj alkalmazandó, nem elegendő annak bizonyítására, hogy az első kategóriába tartozó kaszinók javára előny áll fenn” ⁽⁵⁾.
- (64) A 2015-ös végzésben a Bíróság fenntartotta ezt az érvelést, és kimondta, hogy „a Törvényszék joggal vette alapul azt, hogy a görög állam javára visszafizetendő két abszolút összeg közötti különbség a kaszinók két kategóriája által beszedett különböző összegek azonos százalékos arányának felel meg” ⁽⁶⁾.
- (65) A fentiekre tekintettel a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó intézkedés az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem biztosít előnyt.
- (66) Ami az ingyenyjegyek adásának gyakorlatát illeti, a 2014-es ítéletben a Törvényszék kimondta, hogy „azok a kaszinók, amelyek esetében 6 eurós belépődíj alkalmazandó, előnyben részesülnek, mivel azonos (nullával egyenlő) beszedett belépődíj után alacsonyabb illetéket fizetnek be az állam részére, mint azok a kaszinók, amelyek esetében 15 eurós belépődíj alkalmazandó” ⁽⁷⁾. Ugyanakkor ezt követően azt állapította meg, hogy mivel a görögországi kaszinókra vonatkozó belépődíjak rendszere nem biztosít előnyt azon kaszinók számára, amelyek esetében 6 EUR-s belépődíj alkalmazandó, az ingyenyjegyek rendszere nem erősíti meg az említett rendszerben nyújtott előny fennállását ⁽⁸⁾. Ezután a Törvényszék kimondta, hogy „mivel a kaszinó-belépődíjak rendszere nem biztosít az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyt az eladott belépőjegyek vonatkozásában, és mivel az érintett tagállam pontos és igazolt okokból, így reklámcélokból vagy társadalmi kötelezettségek miatt lehetővé teheti ingyenes belépőjegyek kibocsátását, e tagállam számára észszerű annak további feltételként való előírása, hogy a számára egyébként befizetett illetékeket az ingyenes jegyek esetében is befizessék” ⁽⁹⁾. Következésképpen a Törvényszék kizárta, hogy az ingyenyjegyek adásából eredően elkülönült és konkrét előny áll fenn ⁽¹⁰⁾.
- (67) A 2015-ös végzésben a Bíróság fenntartotta ezt az érvelést, és kimondta, hogy „mivel a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a kizárólag az állam számára az eladott belépőjegyenként megfizetett összegek közötti különbség nem juttatja előnyhöz a 6 EUR-s belépési díjat alkalmazó kaszinókat”, az ingyenyjegyek adásának gyakorlata nem erősíti meg ezt az előnyt ⁽¹¹⁾.
- (68) A fentiekre tekintettel a Bizottság megállapítja, hogy az ingyenyjegyek adásának gyakorlata az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem biztosít előnyt.

⁽¹⁾ A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, Altmark Trans, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 84. pont.

⁽²⁾ A Bíróság 1994. március 15-i ítélete, Banco Exterior de España, C-387/92, ECLI:EU:C:1994:100, 13. pont; a Bíróság 2000. szeptember 19-i ítélete, Németország kontra Bizottság, C-156/98, ECLI:EU:C:2000:467, 25. pont; a Bíróság 1999. május 19-i ítélete, Olaszország kontra Bizottság, C-6/97, ECLI:EU:C:1999:251, 15. pont; a Bíróság 2005. március 3-i ítélete, Heiser, C-172/03, ECLI:EU:C:2005:130, 36. pont.

⁽³⁾ A Bíróság 2003. november 20-i ítélete, GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, 28–31. pont.

⁽⁴⁾ A 2014-es ítélet 55. pontja.

⁽⁵⁾ Uo., 57. pont.

⁽⁶⁾ 2015-ös végzés, 35. pont.

⁽⁷⁾ 2014-es ítélet, 76. pont.

⁽⁸⁾ Uo., 77. pont.

⁽⁹⁾ Uo., 78. pont.

⁽¹⁰⁾ Uo., 80. pont.

⁽¹¹⁾ 2015-ös végzés, 55. pont.

- (69) Végül, a panaszos azt állítja, hogy a görögországi kaszinókra alkalmazandó belépési díjak rendszerének eredményeként az állami kaszinók vonzereje az olcsóbb hatósági belépési díj miatt nagyobb a vendégek szemében és az összbevételük (más bevételi forrásokból is, mint a szerencsejáték, a szálláshely-szolgáltatás, a bár és az éttermi szolgáltatások) is magasabb, mivel az olcsóbb belépési díjak további vendégeket vonzanak. Csakúgy, mint az ingyenyjegyek esetében, tekintve, hogy a görögországi kaszinókra vonatkozó belépési díjak rendszere önmagában nem juttatja előnyhöz az állami kaszinókat, a megnövekedett vonzerő vagy az olcsóbb belépőjegyek miatt érkező további vendégek által generált többletbevétel nem keletkeztet előnyt. Mindenesetre, ha ki is lehetne mutatni ilyen előnyt, csak az állami forrásból közvetlenül vagy közvetve nyújtott előny minősülhet az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak ⁽¹⁾. A Bíróság szerint a szabályozási intézkedésekből eredő, az állami bevételekre gyakorolt közvetett kedvezőtlen hatás nem minősül állami források átruházásának, amennyiben az az intézkedés szükségszerű velejárója ⁽²⁾. Hasonlóképpen, az olyan nemzeti szabályozás, amely bizonyos termékekre minimumárat állapít meg, nem jelenti állami források átruházását ⁽³⁾. Noha az állam bevételtől esik el a görög állam számára az állami és magánkaszinók által megfizetett differenciált adók miatt, ilyen bevételkiesés nem jár együtt azzal a puszta ténnyel, hogy az állami kaszinók számára megengedett, hogy a magánkaszinóknál alacsonyabb belépési díjat számítsanak fel. Ebből következően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a panaszos által állított előnyt, még ha annak megléte bizonyított is lenne, nem állami forrásból biztosítják az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.
- (70) mivel az intézkedéseknek az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében foglalt mind a négy *kumulatív* feltételnek meg kell felelniük ahhoz, hogy állami támogatásnak lehessen minősíteni őket, nem kell vizsgálni, hogy a többi feltétel teljesül-e ebben az esetben.

6. KÖVETKEZTETÉS

- (71) A fentiekre tekintettel a Bizottság megállapítja, hogy a görögországi kaszinókba való belépés után fizetendő illetékek 2012 novemberéig fennálló rendszere nem minősül támogatásnak az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A görögországi kaszinókba való belépés után fizetendő illetékek 2012 novemberéig fennálló rendszere nem minősül támogatásnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Görög Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2018. augusztus 9-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ A Bíróság 1978. január 24-i ítélete, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, 25. és 26. pont; a Törvényszék 1996. december 12-i ítélete, Air France kontra Bizottság, T-358/94, ECLI:EU:T:1996:194, 63. pont.

⁽²⁾ A Bíróság 2001. március 13-i ítélete, Preussen Elektra, C-379/98, EU:C:2001:160, 62. pont.

⁽³⁾ A Bíróság 1978. január 24-i ítélete, Van Tiggele, 82/77, ECLI:EU:C:1978:10, 25. és 26. pont.